

[Ib Thyregod.]

domme, der ligger i en anden medlemsstat, i det omfang, de i artikel 39 opstillede principper ikke krænkes. Artikel 39 vedrører den fælles landbrugspolitik. Nu er forholdet jo det, at man inden for Romtraktaten endnu ikke har fastlagt den fælles landbrugspolitik; vi ved derfor ikke, hvilket indhold denne undtagelsesbestemmelse i artikel 54 vil få. Dertil kommer spørgsmålet, om artikel 54 går videre end til køb af ejendomme med henblik på erhvervsformål, noget, som også efter den nugældende praksis og lovgivning tillades. Det er jo således, at artikel 54 er placeret i det afsnit i traktaten, som vedrører erhvervsudøvelse, men det er muligt, at andre bestemmelser og herom senere givne direktiver vil føre til et andet resultat, og det er derfor et spørgsmål, om det synspunkt, som blev gjort gældende af det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, om diskriminering, er holdbart over for sådanne andre bestemmelser.

Efter traktaten om OEEC har vi jo i forvejen en forpligtelse til at godkende udlændinges køb af fast ejendom her i landet inden for området, hvis det drejer sig om erhvervsræssig udnyttelse. Vi har for nylig ratificeret den europæiske bosætningskonvention, hvor spørgsmålet også blev berørt, men hvor der blev taget forbehold med henblik på den lovgivning, som vi her behandler.

Kan bestemmelsen opretholdes i den kommende tid? Ja, det er jo det meget afgørende spørgsmål, som vi vel også må diskutere i udvalget, og jeg synes det kunne være naturligt, om man her kunne få oplysninger frem fra de andre lande inden for Romtraktaten om, hvordan deres lovgivning er på disse områder. Jeg skal nævne, at for Tysklands vedkommende er forholdet det, at for at en udlænding kan erhverve en fast ejendom i Tyskland, er det ikke tilstrækkeligt med en tilladelse, men der kræves ligefrem en retskendelse for, at pågældende udlænding kan erhverve en grund. Og hvis der findes tilsvarende bestemmelser i de andre lande inden for Romtraktaten, skulle der vel ud fra et lighedssynspunkt være mulighed for at opretholde tilsvarende bestemmelser for Danmarks vedkommende. Det er jo et væsentligt problem, særlig for grænselands, men det er også et væsentligt problem med

hensyn til de såkaldte rekreative områder; men navnlig med hensyn til grænselands er det af afgørende betydning, at man finder frem til en løsning vedrørende disse spørgsmål. Det er derfor også nævnt under folketingsdebatten den 4. august i år, at spørgsmålet om grænselandses stilling burde tages op, eventuelt i forbindelse med den særlige protokol, som skulle undertegnes i forbindelse med vor tilslutning til Romtraktaten.

Den indledende forhandling om Romtraktaten har jo fundet sted, idet udenrigsminister Krag ved mødet i Bruxelles fremsatte de betragtninger, som først og fremmest måtte gælde for Danmarks vedkommende, de forbehold, man måtte tage ved tiltrædelse af Romtraktaten. Denne tale, som den højtærede udenrigsminister holdt i Bruxelles, er desværre ikke offentliggjort. Det samme, som det ærede medlem hr. Jørgen Jensen nævnte vedrørende de rapporter, som foreligger om Romtraktaten, gælder for denne tale, som også er stemplet „Fortroligt“. Der er kun offentliggjort visse kortfattede referater af det. Efter hvad jeg kan se, har spørgsmålet om dette forhold, grænselandses stilling og spørgsmålet om fast ejendom, ikke været berørt i udenrigsminister Krags tale i Bruxelles, men jeg synes i og for sig, det var naturligt, at denne tale i lighed med de andre rapporter blev offentliggjort, på samme måde som den engelske tale i Bruxelles for nylig er blevet offentliggjort.

Der foreligger selvsagt problemer omkring disse spørgsmål, og vi vil gerne tilsige vor støtte til at se nærmere på dem i et udvalg.

Thestrup: Det lille lovforslag, som vi her har til behandling, og som jeg på mit partis vegne kan give fuld tilslutning til og anbefale til det høje tings vedtagelse, vedrører jo det ene af de tre områder, med hensyn til hvilke den danske befolkning har betænkeligheder, ja, jeg kan vel næsten sige ængstelse, ved indgangen i Det europæiske Fællesmarked.

De tre områder er jo for det første, i hvilket omfang fremmed arbejdskraft vil indvandre her til landet, for det andet, i hvilket omfang fremmed kapital vil skaffe sig indflydelse på vort erhvervsliv, og for det tredje, i hvilket omfang vi kan bevare vor jord, vore faste ejendomme, på danske hænder.